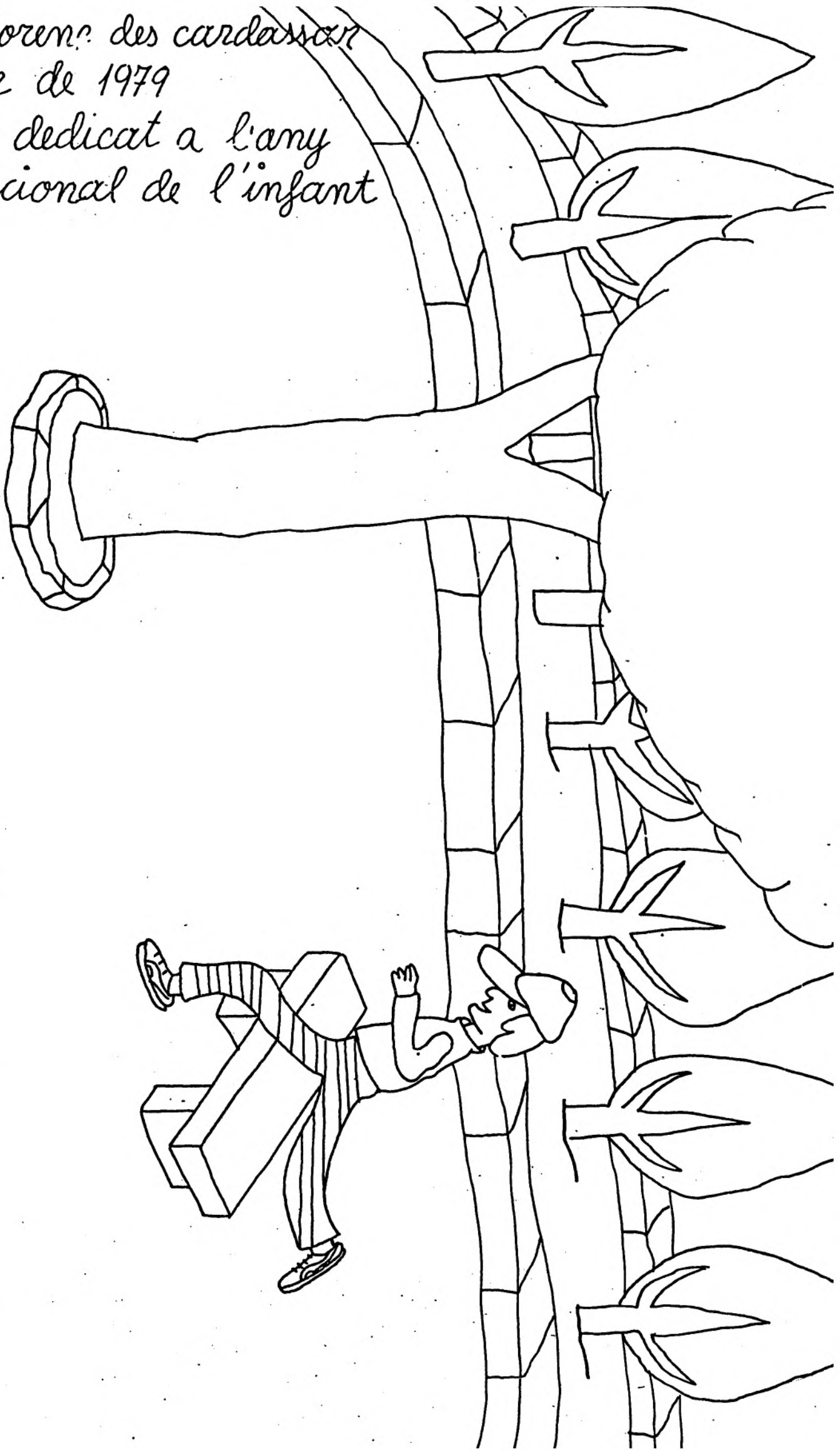

sant llorenç des cardeneres
novembre de 1979
número dedicat a l'any
internacional de l'infant

FOR
CE
ORA

Declaració dels Drets de l'Infant

1979
Any
Internacional
del
Nen

- 1 L'infant gaudirà de tots els drets enunciats en aquesta Declaració. Aquests drets seran reconeguts a totes les criatures sense cap excepció ni distinció o discriminació per motius de rassa, color, sexe, idioma, religió, opinions polítiques o d'altra mena, origen nacional o social, posició econòmica, naixement o una altra condició, ja sigui del nen mateix o de la seva família.
- 2 L'infant gaudirà d'una protecció especial i disposarà d'arranjaments i serveis dispensats tot per la llei i per altres mitjans, per tal que pugui desenvolupar-se en els aspectes físic, mental, moral, espiritual i social de manera saludable i normal, així com en condicions de llibertat i dignitat. En promulgar lleis amb aquesta finalitat, la consideració fonamental a la qual hom s'atindrà, serà l'interès superior del nen.
- 3 L'infant té dret des del naixement a un nom i a una nacionalitat.
- 4 L'infant ha de gaudir dels beneficis de la seguretat social. Tindrà dret a créixer i desenvolupar-se en bona salut; amb aquesta fi caldrà que hom proporcioni, tant a ell com a la seva mare, atencions especials, fins i tot una pre-natal i post-natal. La criatura tindrà dret a fruit d'alimentació, habitatge, treball i serveis mèdics, odontològics.
- 5 L'infant impedid físicament o mental o que pateixi algun impediment social ha de rebre el tractament, l'educació i l'atenció especials que exigeix el seu cas particular.
- 6 A l'infant, per al desenvolupament pla i harmoniós de la seva personalitat, li cal amor i comprensió. Sempre que sigui possible, caldrà que creixi a l'ombra i sota la responsabilitat dels seus pares i, en tot cas, en un ambient d'afecte i de seguretat moral i material; tret de circumstàncies excepcionals, hom no hauria de separar el nen menut de la seva mare. La societat i les autoritats públiques tindran l'obligació d'atendre especialment les criatures sense família o que manquin dels mitjans adequats de subsistència. Per al manteniment dels fills de famílies nombroses és convenient concedir subsidis estatals o d'una altra mena.
- 7 L'infant té dret a rebre una educació que serà de franc i obligatòria almenys en les etapes elementals. Hom li donarà una educació que afavorirà la seva cultura general i li permetrà, en condicions d'igualtat d'oportunitats, desenvolupar les seves aptituds i el seu criteri individual, el seu sentit de la responsabilitat moral i social, i arribar a ser un membre útil de la societat. L'interès superior del nen ha de ser el principi rector dels que tenen la responsabilitat de la seva educació i orientació; aquesta responsabilitat recau, en primer terme, als seus pares. Cal que l'infant gaudixi plenament de jocs i esports, els quals hauran de ser orientats cap a les finalitats perseguides per l'educació; la societat i les autoritats públiques s'esforçaran per promoure al gaudi d'aquest dret.
- 8 Cal que, en totes les circumstàncies, l'infant figurei entre els primers que reben protecció i socors.
- 9 L'infant ha de ser protegit contra tota forma d'abandó, crueltat i explotació. No serà objecte de cap mena de tràfic. Hom no haurà de permetre que la criatura treballi abans d'una edat mínima adient; en cap cas no serà dedicada ni se li permetrà que es dediqui a cap ocupació o càrrec que en pugui perjudicar la salut o l'educació, o impedir-ne el desenvolupament físic, mental o moral.
- 10 Cal que l'infant sigui protegit contra les pràctiques que puguin fomentar la discriminació racial, religiosa o de qualsevol altra mena. Ha de ser educat en un esperit de comprensió, tolerància, amistat entre els pobles, pau i fraternitat universal, i amb plena consciència que cal que consagri les seves energies i aptituds al servei del proïsme.

Els deu principis

Declaració aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 20 de novembre del 1959 i copiada per a El Correu de la Unesco per Anna Serra Valero, de 8 anys.

QUATRE MOTS

A.- SOBRE LA "DECLARACIO DELS DRETS DE L'INFANT".

Ja tenim un altre paper, una flamant declaració. Molt bé. Fa anys tinguérem l'any de la dona i enguany ha tocat el torn a l'infant. Beníssim..., qui més qui manco està ben xalest: botiguers, impressors... i també, per què no?, els nins; han sentit dir que eren importants, i això sempre és agradable, i per si això fora poc, un dia els feren mitja festa a l'escola, vaja!, que no es poden queixar.

Qui més qui manco també troba que això dels "drets" està molt bé, que els nins s'ho mereixen tot, que dedicar-se a la infància és una bona inversió, que... no hi ha dret, veure aquells negrets abandonats que adesiara surten per la t.v. fa feredat!... Ara bé, ¿quins resultats reals i, sobre tot, pràctics tindrà el paper i l'any dedicat a la infància?. Pareix ésser que els qui ho han pensat una mica no hi troben gaires sortides satisfactòries: "... no podran ésser satisfets si abans la comunitat no ha creat les oportunitats i serveis necessaris. No es compleixen pel seu pronunciament i proclamació. Els drets a l'educació i als serveis metges adequats, posem per cas, depenen de que existeixi previament la infraestructura adequada..."(1).

De fet, basta llegir-los una mica, per damunt damunt, per adonar-se'n que la terminologia usada és tan i tan inconcreta que els fa realment inaplicables. Això segurament deu ésser resultat d'una espècie de "consensus universal" a l'hora de la redacció (no oblidem que a la ONU hi ha gent de tot tipus d'ideologia, i a tothom havia de contentar la declaració).

Sols li podem donar, idò, -com molt bé diu el Dr. Ramón Riera- "un únic valor de tipus orientatiu i de poca eficàcia al no estar projectat el seu esperit en la pràctica administrativa de la majoria dels països". Això de banda, cal recordar també que les lleis són molt importants, vaja!, importantíssimes però que no serveixen per res si no s'arbitren els mitjans adequats per fer-les complir.

Amb tot i amb això potser l'opinió més aclaridora és la que ens mostren Marta A.D. de Pundik i Joan Pundik (2) al dir "... Per que es compleixin els principis de la declaració no es necessiten grans reformes administratives. Es precisen canvis fonamentals en la mentalitat dels pares, dels educadors, dels funcionaris i de la comunitat en el seu conjunt!"

Ara bé, malgrat tot potser hem d'estar ben contents, per ventura hi ha gent, potser molta gent, que per primera vegada ha sentit dir que els infants tenien uns drets pel simple fet d'ésser infants. Uns drets en els quals hi creu tot el món, puix

d'alguna cosa déu haver de servir l'ésser fill del "consensus universal"; un part de la ONU d'un solellat dia 20 de novembre de l'any 1959, actualitzat avui, vint anys després, per obra i gràcia dels mitjans de comunicació amb motiu d'aquesta cosa que no és cosa i que es diu "Any internacional de l'infant".

B.- SOBRE UN INTENT D'APROXIMACIÓ DESENFADADA DELS "DRETS" A "LA VILA".

(Nota preliminar: segurament els "drets" són enumerats en alguna plana d'aqueixa mateixa revista, el que fa que basta una simple referència per saber de que es tracta.)

a- Sobre el primer dret:

Potser no cal parlar de la discriminació esdevinguda per diferències de raça, color o religió; a la vila poc més o manco tots calçam el mateix número amb aquests aspectes, però... ¿es pot dir la mateixa cosa amb referència al sexe? ¿hi ha, per ventura una subtil discriminació? ¿us pareix que els pares tracten de "manera absolutament igual" a nins i a nines?, i si la resposta és negativa, ¿heu pensat quin paper es dona al nin i quin paper es deixa per a la nina?... recordem que "igual tracte" és el PRIMER DRET que tenen els infants; ara bé, " cal demanar-se com evitar la discriminació en base al sexe o a la posició econòmica si el conjunt de la nostra societat és vivament marxista, si sobre la competència i diferenciació econòmiques s'edifica el seu progrés (3). Es tan evident la discriminació que les proves serien gairebé insultants.

I de l'idioma que me'n direu?. Un nin de Guadalajara, posem per cas, té el dret a ésser ensenyat EN la seva llengua, nosaltres encara no; és això marginació? (i això que ja l'any tirurany l'UNESCO demostrà la conveniència d'ensenyar EN les llengües maternes). Per mi això és una marginació o discriminació mal dissimulada; es fa a "tots" i d'aquesta manera passa una mica desapercibuda. Que això no passi és també una part del PRIMER DRET.

b- Sobre el segon dret:

Quines extarordinàries "oportunitats" tenen els nins de la vila!, vos hi heu fixat bé!. I dels "serveis" que me'n direu?.

Per al desenvolupament físic tenen el meravellós poliesportiu. Idò sí, els infants, a qualsevol hora del dia, hi poden anar a espaiar-se en la modalitat que més els agradi: esports de pilota, atletisme, natació...i tot sota la vigilància i direcció de monitors i professors "debidamente titulados". I tot això sense molestar gens ni mica als majors, als grans, que disposen del poliesportiu municipal. No es poden queixar gens no els nins!, ni la ONU tampoc!.

De cara a la vida mental hi ha l'escola.

I de cara a la vida social hi ha l'extraordinari "Centre Plim", model d'organització (basta dir-vos que quan els monitors tenen problemes de planificació o realització, en el temps de fer un badall, ja tenen a la seva disposició tot un equip tècnic -pedagogs, sicòlegs, sociòlegs...- que els treu les casta-

nyes del foc; i tot, tot, subvencionat per la comunitat a través de l'administració) i amb uns mitjans extraordinaris a la seva disposició: tres quarterades de bosc i prats per poder "jugar", un local ben espaiós i equipat amb materials d'impressió, acústica, visuals... res, un somni, això que diven un "pedazo de cielo", ni més ni pus... fins al punt que, no hi ha cap nin a la vila, però ni un, eh?, que pensi que es millor fer voltes en bicicleta pels carrers.

Ah!, no hi pensava. Tot es fa amb immillorables condicions de llibertat i dignitat, car els pares respeten plenament els interessos dels seus fills (d'alguna cosa havia de servir l'escola de pares que, patrocinada per la "Societat Vilatana", fa deu anys -els farà el mes que ve- funciona diàriament); i a més hi ha a cada casa un aparell de t.v., indescriptible instrument d'educació de la llibertat creadora.

c- Sobre el quart dret:

Es compleix perfectament. O no?. N'hi ha que sempre troben ossos en el lleu. Veiam:

Se n'ha mort cap mai de fam?. No

No té tothom un caseva?. Sí

No hi ha a l'escola un "recreo" a mitjan matí?. Sí

No hi ha dos metges a la vila?. Sí

Idò, de que es poden queixar?. Ho tenen tot.

(Nota primera: l'autor del monòleg desconeix, com podeu veure, el significat de les expressions: alimentació sana i natural, adaptació de l'habitat al medi, educació en i del temps lliure i medicina preventiva)

d- Sobre el cinquè dret:

No passeu ànsia, si a partir del mes que ve teniu un fill "física o mentalmente impedido" disposareu de centres "realment" especialitzats i a l'abst de tothom; i si així encara no us sentiu a gust, us facilitaran els mitjans econòmics edients per que pogueu cercar el centre especialitzat que més us agradi (això de 1.500 ptes mensuals era cosa d'altra temps).

Però, per favor, esperau el mes que ve. Ara els diferents partits han arribat a un "entente cordiale" i necessiten un mes per llançar el pertinent decret.

e - Sobre el sisè dret:

"... Per tal d'impedir que els fills no disposin d'amor i comprensió, que siguin separats de sa mare, que siguin abandonats i tractats amb crueldat, fa falta una actitud molt simple: que els fills que nesquin siguin desitjats, esperats i volguts. El fill no pot ésser l'accidental i inesperat resultat d'un acte sexual. Solament els actes sexuals destinats a concebre un fill han d'ésser fecunds. Necessitam, idò, una clara educació i política contraconceptives..." (4)

f- Sobre el setè dret:

sense comentaris

(Nota segona: es recomana treballar, amb l'eina dels llibres de pedagogia, la significació dels mots: educar, ciències de l'educació, didàctiques...) Amen.

g- Sobre el novè dret:

Nosaltres en tenim les mans ben netes. Eh!, mirau-les!. Mai a la vila no hi ha hagut, no hi ha, ni hi haurà cap "nin" que hagi hagut d'anar a jornal; i molt manco les "nines".

(Nota tercera: l'edat mínima adequada que no diu la ONU són els 10 anys)

h- Sobre el desè dret:

Qualsevol habitant de la vila queda autoritzat per fer la següent declaració:

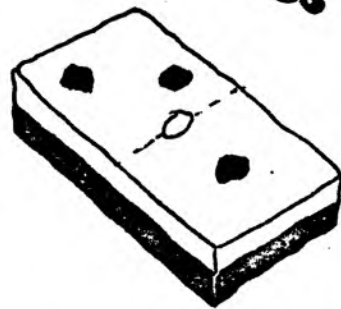
"A la vila, sempre hi ha hagut, hi ha i hi haurà un clima, un esperit, un ambient de comprensió, tolerància i amistat entre totes i cada una de les persones; esperit que s'esten en la relació amb els pobles, contrades i païssos veïns. He dit.

(Ultima nota: segons com pegui la cosa i segons l'humor d'alguns lectors, potser algú intentarà posar-me un plet o se m'in-sultarà publicament; potser és el risc que hem de córrer tots aquells que intentam ésser minimament coherents amb el propi pensament)

Guillem Pont

El dia 23, al cafè de Sa Plaça i organitzat per En Tomeu Busco i En Sebastià Rigo, començà un campionat de dòmino a una volta. Hi participen tretze equips de dos jugadors i ells mateixos fan d'àrbitres. La matrícula, 500 ptes., serà per a pagar un sopar que es farà en acabar la competició. En aqueis sopar, els dos darrers passejaran el càntir sempre que qualcú els demani aigua. S'Ajuntament va dir que els pagaria un trofeu per als guanyadors. Avui, quatre de desembre, els "Pedestres" van davant, imbatuts, amb cinc partides jugades. Darrera ells, els "Vibrador", en duen quatre de guanyades i tampoc no n'han perduda cap.

espipellades

Després del concert de Santa Cecília, volem donar l'enhorabona a Sa Banda:

- Per la seva silenciosa?! constància que fa possible el concert, la processó o el cercaviles.

- Pel progrés que es nota a cada sortida, ben rebut a un poble on la tradició musical, desgraciadament, no està tan arrelada com voldríem.

- Per haver après "La Balanguera", himne de Mallorca que fa posar pell de gallina als que la canten de veritat.

el dret a jugar

Cada any, quan s'acosta Nadal, els inefables anuncis de la "tele" solen dirigir la seva artilleria contra unes víctimes innocents i vulnerables: els infants. Anuncis de juguetes de totes les marques i per a tots els gusts, que enlluernen els ulls de l'infant i fan tremolar la butxaca dels pares.

Sembla que enguany, amb ocasió de l'Any Internacional del Nin, aquests anuncis no han minvat; sinó més bé tot lo contrari. Diu reu que el nin té dret a jugar, i és ben cert, però s'ha d'entendre bé què vol dir "dret a jugar".

Per una part, posseir certes juguetes que les cases comercials anuncien ha deixat pràcticament d'esser un dret per convertir-se en una obligació o una necessitat. El nin deixa d'esser lliure per escollir les seves juguetes; i demana les que li mostren per pa i per sal i que tenen un nom i una marca determinada... i també un preu en consonància amb el desplegament publicitari, que forçadament es carrega al consumidor. I és una trista llàstima que es cerqui la complicitat del nin, abusant de la seva innocència manipulable, per afavorir els interessos de la societat de consum.

Per altra part, el jugar comporta un exercici de la capacitat d'imaginació i de creativitat que l'infant posseeix i que cal cultivar. En canvi, bona part de les juguetes modernes són tan mecàniques i sofisticades que ja l'hi donen tot fet: el nin s'ha de limitar a mirar com se mouen i juguen totes soles. De subjecte actiu del joc l'han fet convertir en espectador. Per això no és d'estranyar que al cap de pocs dies giri l'esquena als seus petits "robots": o bé perquè s'espenya el mecanisme (de lo contrari no serien rendables al fabricant), o bé perquè n'està cansat i prefereix inventar nous jocs i construir-se les seves pròpies juguetes.

Donau a un infant un caixó de trastos vells dels que teniu arcaconats damunt el porxo, i li veureu fer meravelles. Veureu com en traurà partit de les coses que semblen més inútils. Convertirà un bolic de pedaços en una pilota o en una pepa més apreciada que les que fan "pipí" i "caca" o que ploren totes soles. Dels tests d'una olla rompuda en traurà tota una bateria de cuina, i amb dues pedres i quatre esquerdes de canya muntarà uns fogons. Amb caps de mistos buides serà capaç d'improvisar unes carreres de cotxes o un tren que caminarà per onell vulgui... Si un infant no és capaç d'això, posau-vos en guàrdia: serà que no li han sabut estimular la imaginació o que qualque cosa no li funciona bé. En tot cas, convindrà menar-lo al psicòleg.

De les juguetes bèl·liques val més no parlar-ne. Un nin que juga amb elles i veu pel·lícules de violència, no us estranyeu si més tard es converteix en un breguista o un delinqüent.

No voldria vos pensàssiu que estic en contra de les juguetes. Hi ha al mercat molts de jocs instructius que són molt dignes de tenir en compte i a més no costen gaire. Lo important és que estimulin la fantasia i l'esforç personal; és a dir: que l'infant no s'hagi de limitar a pitjar un botó perquè tot se posi en marxa. No el podem especialitzar en pitjar botons i mirar, sinó que fa falta exercitar totes les seves facultats. Per ell la vida és un joc, i li farem un trist favor si el convertim en espectador passiu.

Diu la Declaració dels Drets de l'Infant (principi 7): "Cal que l'infant disfruti plenament dels jocs i esports, els quals hauran de ser orientats cap a les finalitats perseguides per l'educació..." El joc, per tant, ha de tenir un caràcter educatiu i no sols d'entreteniment. Cal que estimuli les facultats artístiques i tècniques de l'infant i la seva capacitat de creació, i això no ho conseqüeixen bona part de les joguetes fabricades per les persones grans. El nin necessita crear els seus propis jocs i joguetes d'acord amb la seva mentalitat, tan distinta de la dels adults. Aleshores gaudirà plenament d'un dels seus drets més inalienables: el dret a jugar.

Pere Orpí

carta A UN INFANT QUE HA DE NEIXER

Infantó estimat:

a. servera.

Prest el món et serà posat damunt les mans, però no et facis il·lusions, serà un món destrossat on es perdrà el concepte d'aire pur i de natura. Al teu pas broten branques d'esperança, però alerta! aquest món l'hauran destrossat i la teva feina serà reconstruir-lo.

Te seran entregades també una moral i uns dogmes per acceptar. No vulguis que juguïn amb la teva ingenuïtat. Te mostraran que el conformar-se és l'únic camí per arribar a la meta desitjada, però tu no els creguis.

No perquè sies més petit tens menys raó, sinó que la teva és més pura, més sana. Pensa que el futur està dins tu i que el camí serà pedregós i foradat per les explosions de bombes que els grans hauran tirat.

La gent gran coneix la teva psicologia i sap que és emmotllatble, per tant intentarà fer de tu una màquina programable, un xotet de cordeta al servei dels seus interessos, però tu, amb el teu esperit de lluita i de rebel·lió
POTS VÈNCER.

Qüestiona tot el que et donaran per vàlid. No vulguis un codi ja fet, crea'n un de propi. No et deixis enlluernar per la societat consumista que et promet plaers a canvi de la teva vida tranquil·la.

Cerca dins la llunyania compassos de noves cançons. Dins la teva mirada ingènua es pot destriar un horitzó.

Un darrer consell et vull donar: obre les mans tant com puguis i agafa ben fort un grapat d'aire pur, tot el que cabi dins les teves petites mans; és possible que el món un dia intenti ofegar-te.

Adeu, per tant, infantó estimat.

GRUPS D'ESPLAI DE MALLORCA

DIADA D'ESPLAI
Alaró, 2 de desembre.*manifest *infantil**

Fa vint anys uns senyors celebraren una petita festa amb motiu de l'aprovació d'un document titulat "ELS DRETS DE L'INFANT". Havien pensat per noltros. Els nins no varen assistir a aquella festa. Davant això, els nins i nines dels clubs d'esplai i col·legis de Mallorca...

D E N U N C I A M :

- La falta d'escoles, llocs i centres per a l'educació dels infants deficientes.
- Que a l'escola nos avorrim, tenim moltes lliçons i falta de temps per fer lo que volem.
- La diferència de tracte que mos donen els grans i som nins o nines.
- Els pares que se despreocupen de noltros per els seus interessos.
- La poca responsabilitat que mos donen i la poca confiança que els pares tenen amb noltros.
- Que els pares no mos fan cas ni mos escolten.
- La manca de zones verdes, jardins, parcs, medis de comunicació i llocs vigilats per jugar-hi els infants.
- A totes les persones grans que s'aprofiten dels infants i adolescents.
- La falta de llocs per atendre els infants malalts.
- La falta de centres i activitats per poder conèixer al tres amics.

V O L E M :

- Una escola on mos ho passem bé, amb temps lliure, amb amics, sense discriminació de cap casta.
- Poder triar la nostra escola i ofici, no haver-la de supe^{di}dar als dobbers.
- Acceptar-nos tal com som, amb els nostres defectes i qualitats i que no hi hagi més baralles ni enveges.
- Rebre més afecte i atenció dels pares i grans.
- Que els grans confiïn més amb noltros i que mos donin més responsabilitat.
- Que els grans mos escoltin i mos facin més cas. Que mos deixin xerrar!
- Que a tots els infants de diferent raça, llengua, condició social, etc. mos tractin de igual manera.
- Que els grans no sols pensin en coses per fer dobbers. Perquè no pensen més en fer coses per noltros? Parcs, biblioteques, clubs d'esplai, etc.

- Que no hi hagi infants malalts per falta d'atenció sanitària, volem tenir els metges i serveis per la salut més prop de ca-nostre.

- Més possibilitats de trobar-mos amb altres amics.

Noltros, ELS NINS, volem conseguir tot això. Per poder-ho tenir VOLEM la vostra ajuda, grans.

Noltros, els NINS, sabem que no es pot conseguir tot amb un dia. Per poder-ho tenir qualque dia, per començar tot això volem la vostra ajuda, grans.

Noltros, ELS NINS, avui, aquí, a la DIADA DE L'ESPLAI a Alaró vos deim a voltros els grans que ...

VOLEM ELS NOSTROS DRETS!

la diada

Catalina Masquida i Ramon Lladó

El propassat diumenge dia dos de desembre, se va celebrar a Alaró una diada infantil en motiu de l'Any Internacional del Nin. Allà s'hi reuniren uns dos mil cinc-cents al.lots arribats de tots els indrets de la geografia mallorquina i acompanyats molts d'ells pels seus monitors i alguns familiars .. El grup de Sant Llorenç érem uns setanta-cinc aproximadament; la majoria éren infants. Arribarem devers les deu i mitja i ens ajuntarem als grups que ja havien arribat.

Tots els nins se reuniren a la plaça del poble i reberen una cordial benvinguda a càrrec del batle de la vila. Seguidament es va organitzar una manifestació on, amb crits i pancartes, els infants reclamaven que els seus drets fossin reconeguts i respectats. Algunes deien així: "Facem un món on tots els nins puguin jugar", "Tots els nins i nines volem un món on hi hagi pau i llibertat", "L'amor no és suficient", "Volem els nostres drets", etc.

Acabada la manifestació es va inaugurar una fira preparada pels distints clubs participants on hi havia tota classe d'atraccions per als menuts i a continuació, quan éren devers la un, se va celebrar l'Eucaristia pregidida pel Bisbe de Mallorca; va ser una celebració festosa i alegre, adaptada en tot als infants.

Després de dinar i descansar un poc, va començar devers les tres i mitja el programa del capvespre, que consistí en un festival i que tengué com a moment culminant la lectura d'un manifest elaborat pels mateixos infants i que reproduïm a la pàgina anterior.

Va destacar l'actuació del grup "Cucorba" que representaren "Es jai de sa barraqueta" i la contribució d'alguns dels grups participants; els nins i nines de Sant Llorenç també a nimaren la festa amb uns balls mallorquins.

LA EQUITATIVA

assegurances

ALFA

màquines de cosir

BERNAT POLIT

Cardassar, 17

SUBSCRIVIU-VOS A
FLOR DE CARD.!!
la revista més llegida
del poble, darrera
"Hola", "Marca", "Lib",
"Interviú", "personas",
"Sábado gráfico", "..."

SA fira D'ALARÓ

Quan vàrem haver feta sa manifestació mos varen donar setze drets (eren es dobbers). Hi havia moltes coses per jugar: Es correu, que valia dos drets i guanyaven uns paquets de Cavalls forts, o collars, etc. També hi havia menja-te-la a sa pera, que era un joc d'es que havíem preparat noltros . Consistia en menjar-se una pera que estava fermada a un fil, fora tocar-la amb ses mans (bastant difícil). Era molt difícil jugar, perquè érem 3.200 persones i hi havia poques cassetes. Jo no vaig gastar cap dret.

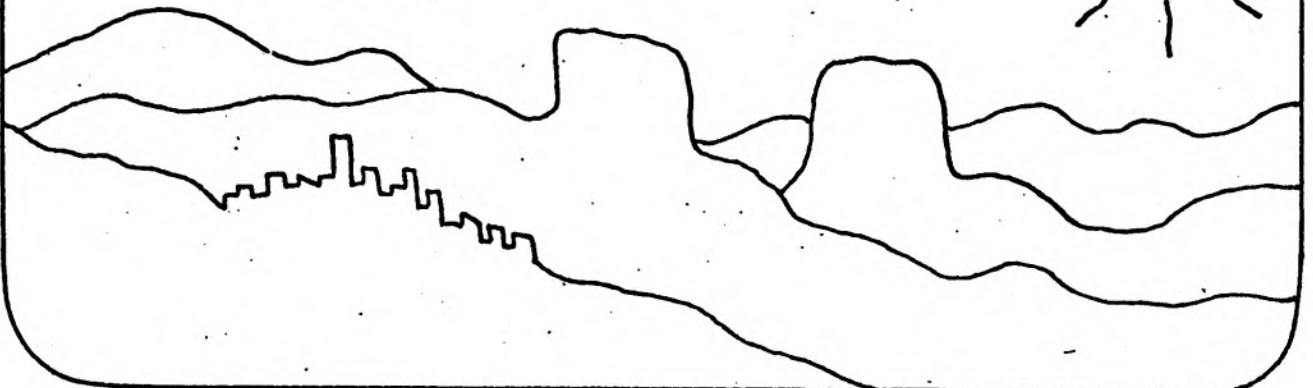
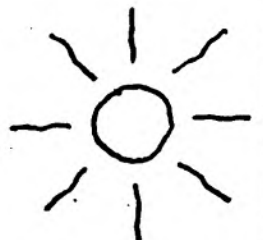
Noltros també presentàrem sa rondaia de sa fortuna. Aquesta sí que duia pressa!. En Guillem tot es temps va cridar: "Feis-vos enfora, que si no, no jugarem", i casi mos vàrem menjar en Pep. Llavors hi havia un tió que amb tres tocs (provar força) havíem d'aficar una tatxa. Feis una volta amb barca (no hi emporta cridar gens, perquè també duia bastanta pressa). Consistia en fer una volta amb una barca a dins una piscina.

Qui vol sobre es seu futur! cridava un jove disfressat de gitano. Era de lo més graciós. No hi vaig poder entrar, però me varen dir que era molt divertit. Hi havia sa rata loca, que estava dins una capsa i havies de posar messions per ella, i si entrava per sa caseta que tu deies guanyaves un dret.

N'hi havia més, però no me'n record d'ets altres. Però que era molt divertit no ho dubteu!.

Margalida Galmés i Antònia Girart

NOTA: Hem rebut també una col·laboració signada per Na Bàrbara i Na Joana sobre la Diada d'Alaró, que no publicam perquè en teníem confeccionada una altra de semblant.

un poc de crítica

Pretenc aquí fer un poc de crítica a aquest any que acabam , any que s'ha denominat INTERNACIONAL DEL NIN.

Voldria dir en primer lloc que si hi ha qualcú que no sigui massa partidari de la crítica, que sols li agrada sentir bones paraules i que li posin tot de color de rosa, es pot estalviar des del principi el llegir aquesta plana.

Jo no sé lo que veu l'altra gent, però quan jo veig a la premsa, revistes, TVE, ... la propaganda que s'ha muntat per dir mos que 1979 era l'any dedicat al nin, lo primer que se m'ocorr és que hi ha qualcú interessat en riure-se'n de jo, ara que per la meva part li diria que no ho ha conseguit i que s'hagués pogut estalviar molt bé tanta propaganda. Ja fa temps que he deixat d'escoltar els que només saben promèter, els que es munten qualque "rollo" per a passar com a bones persones i que tant les era dir l'any internacional del nin com internacional de ...

Per jo, el nin, talment com els altres anys, no ha comptat per res. Quan dic això voldria convidar aquí a la gent, LA BONA GENT, la que no ho vol veure així, que repassi les notícies d'aquest any, que repassi qualque escena de Nicaragua , Camboya, Vietnam, ... del món i veurà, si és que no es nega a veure-ho, que en aquest any, com en els altres, segueixen morint milions de nins per fam, guerres, fred ... milions de nins obligats a viure en pèssimes condicions, nins que a pesar de la seva poca edat juguen amb fusils i bales de veres, nins que aprenen a matar abans que a jugar.

Però lo bo de tot això és que està passant mentre uns quants països que es diven civilitzats estan cada dia més interessats en corregir i superar el seu armament que en evitar la mort de milions de nins, quan això no seria tan difícil si aquests països CIVILITZATS volguessin.

Ara qualcú pot dir que això a nosaltres no ens interessa, que això a Espanya no passa, que nosaltres vivim bé i que els nins espanyols pugen bons i sans. Falta saber si també pugen beneits!. Si, els nins espanyols no van a pegar tirs però, Quí les pot assegurar avui un bon futur? ¿Què les podem assegurar si el món de cada dia està pitjor, si per a destruir aquest món no és necessari que vengui la "fi del món" com predeiquen alguns, basta que s'emplein les armes nuclears?.

Diré, abans de seguir, que per jo, una de les coses més importants pel futur d'aquests nins espanyols és la seva cultura. Només si se'ls ensenya de petits a conviure amb els altres, a respectar el seu entorn, la natura a ésser persones i no màquines productores per a uns quants, podran conviure tots junts.

I precisament és aquí on el govern de la UCD crec que no està fent res. Pareix si com per el govern el nin no comptàs més que per dir-li: compra això, juga amb això, ... Se suposa que uns cinc mil nins espanyols sofreixen actualment càstigs físics traumàtics i que un número encara major resulta greument afectat per altres violències. Se n'ha temut el govern? Perquè al principi de curs s'han trobat tants de nins sense escola? De quins llocs disposen els nins per anar a jugar tranquils? Quants de nins espanyols es trobaran sense jugue-

tes les vinents festes? No s'ha temut el Govern que fan falta moltes més guarderies, biblioteques, museus, hospitals, etc ?

En nom d'aquests nins es compren i venen terres que a la llarga van a parar en mans d'immobiliàries.

Com no hi ha d'haver de cada dia més delinqüència juvenil si creix l'atur i el futur dels joves està cada dia més negre, sense saber si trobaran feina?

A Espanya s'editen bons llibres infantils però el seu preu és massa elevat i el nin ha de llegir històries i "tebeos" de guerra, violència, ficció, terror, ... Si TVE segueix d'aquesta manera, donant programes sense res de cultura, donant anuncis, pel·lícules, dibuixos plens de violència, programes infantils que creen al nin un món de falses necessitats i no dona programes d'acord amb la sensibilitat i capacitat de comprensió del nin, prest serà necessari fer una rentada de cervell a tots els nins si els volem conservar.

Antoni Sansó

la tardor

El cel ple de núvols grisos i la terra plena de fulles seques són les característiques fonamentals de la tardor. En realitat pens que aquesta estació de l'any agrada de manera especial a aquelles persones que senten bategar la tristor dins el seu cor aturmentat.

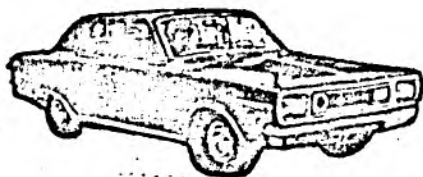
Comença a fugir la peculiar alegria de l'estiu, els grins deixen de cantar i les falzilles i oronelles parteixen cap a un clima més calent, en canvi els tords i estornells venen cercant l'hivern mallorquí.

El sol deixarà d'encalentir i començarà a sentir-se el fred en la matinada i a l'horabaixa.

Les tempestes seran més freqüents i cauran gotes de pluja que aprofitaran els pagesos per a fer la sembrada que recolliran més tard, quan comenci a encalentir.

La tardor sembla que entra dins les persones, ja no se sent la bulladissa pròpia de l'estiu. Sembla que la personalitat de la gent intenta harmonitzar amb la tristesa de la tardor.

Quatre alumnes de l'escola de mallorquí

AUTO - ESCUELA GILI

DIRECTOR: PEDRO GILI TOUS
Cl. Gran Vía, 42 - Teléfono 86 22 31
ARTA (Mallorca)

ORDINAS - FEBRER

Major, 22 - T. 569100

ELECTRODOMESTICS
I
FONTANERIA

* PRINCIPIS DE LA TAULA D'ENTITATS SOCIALS
(Procés de Constitució del Consell de la Juventud)

DEFINICIÓ

La Taula d'Entitats Socials de la Juventud és, juntament amb la de les organitzacions polítiques juvenils, el representant de la juventud mallorquina i l'interlocutor vàlid davant de l'Administració de l'Estat a les Illes i el Consell Interinsular.

La Taula és un organisme democràtic, independent de l'administració i de qualsevol tipus d'entitat, regit pels seus propis membres d'acord amb els seus estatuts.

PRINCIPIS

1.- L'organisme com a tal, rebutja qualsevol teoria o accions polítiques que vulnerin els principis fonamentals dels drets humans i no està lligat a cap ideologia o disciplina de partit.

2.- La Taula respectarà les distintes opcions educatives, socials, polítiques i religioses de cada una de les organitzacions, sempre que:

3.- No es pretengui institucionalitzar-les a la declaració de principis, ni a cap nivell col·lectiu de la Taula i no entrin en contradicció amb aquests principis.

4.- La Taula defensarà els drets de la juventut i fomentarà l'associacionisme juvenil, lluitant contra qualsevol tipus de marginació.

5.- La Taula defensarà i promourà la personalitat nacional de les Illes.

6.- La Taula defensarà la llibertat, la democràcia, la sobirania dels pobles, la pau i els drets humans.

7.- Fomentarà la solidaritat entre els joves dels distintos pobles de l'Estat Espanyol i també a nivell mundial.

FINS I OBJECTIUS

1.- Promoure i obrir les vies de participació de la juventut dins la societat mallorquina.

2.- Crear una dinàmica d'activitat juvenil.

3.- Controlar la política dels poders públics en matèria juvenil, tenguent la Taula per això capacitat d'assessorament i consulta en tot el que es refereix a la política de govern per a la juventut.

4.- Revisar i gestionar el patrimoni de la juventut.

5.- Coordinar els distintos grups de la juventut.

6.- Participar en el procés preautonòmic.

7.- Potenciar el Congrés de la Juventut de les Illes i formació del Consell Interinsular de la Juventut.

(Aprovat per l'Assemblea de les entitats Socials de Mallorca, el dia 17 de març de 1979).

PARLEM DE POESIA

J. rosselló

Dins les celebracions amb motiu de l'Any Internacional del NIN presentam aquestes Nadales com homenatge al Nin Jesús i a tots els NINS del món.

N A D A L (fragment)

I. Aqueixa nit, mare meva,
farà sol per tot arreu,
car tots durem cor endintre
del Nadal el sol-solet.

Serà arreu la terra santa,
per la gràcia dels betlems,
serà la terra una glòria
que farà denteta al cel.

II. No sé el que té aqueixa festa,
ai! mare, no sé el que té:
el Nadal ens fa renéixer;
el Nadal ens fa a tots nens.

I les valls i les muntanyes,
mars i rius, tot ho volem
petit i a dins del pessebre;
petit...com el Déu Immens!

III. Si em donéssiu les corones
i el ceptres de tots els reis,
cercols en faria d'elles
i els faria rodar amb ells.

Que el tirà s'espasa guardi,
guardi l'avar sos diners,
qui tingui el Nadal dins l'ànima,
té a ca seva l'univers!

IV. N'és un miracle de joia
ço que el Nadal ens floreix:
Déu se'ns fa gentil juguina
i enjogassats tots quedem.

N'és una joia tan bona
que fa estimar a tot quant és,
amb l'amor amb que estimava
belant -Betlem!- sant Francesc.

Mn. Bartomeu Barceló.

1. Bona nit, estel de la terra.
Bona nit, esqueix de cel blau.
Dins el fred d'un món en guerra
has encès festers de pau.

2. Bona nit, Paraula divina.
Bona nit, besada del cel.
Dins la vall plena d'espines
has vessat un glop de mel.

Bona nit, bona nit... Pastorets, seguiu cantant.

Bona nit, bona nit... Ja s'adormel Déu Infant.

3. Bona nit, consol del qui plora.
Bona nit, batec del qui riu.
Qui de Tu vol fer-se enfora
prest o tard enyora el niu.

4. Bona nit, Pastor de la vida.
Bona nit, claror de la mort.
Nostra nau a la deriva
condueix cap el teu port.

Mn. Pere Orpí.

Jesuset del pessebre, tendra nadala
que floríu amb la gebre, de matinada.
Sou flor sense espina,
goig de la terra,
del pla i de la serra
flaire divina.
Si us és juguina
l'estel de l'alba,
què us darà la pastora de la cabana?

Mel de la bresca,
coca ensucrada,
- presents d'humilesa -
i un cor tot en flama.
.....
L'àngel fa musica
n'és or la palla,
ni el bouet ni la mula parpelle-
javen.

Maria-Antònia Salvà.

entrevista A IGNACI HUMBERT, BATLE DE SANT LLORENÇ

Pareix esser que prest es farà el congrés de la FSB-PSOE sobre el que circulen molts de rumors. Un d'ells és el que tu podries encapçalar una llista de la Part Forana. Si és ver aquest rumor, podries explicar perquè te presentes?

IGNACI HUMBERT.- Be, perquè jo crec que és necessària una alternativa menys centralista de lo que ha estat fins ara el partit, i aquesta alternativa ben bé pot esser la representada per les agrupacions de la Part Forana de les Illes.

Quines possibilitats creus que hi ha de que surtis elegit?

I.H.- Ses possibilitats de sortir elegit són molt males d'avaluar, ja que hi ha que tenir en compte que l'agrupació de Ciutat inclou casi el 50% dels vots. A més, encara manquen algunes agrupacions per decidir a quina alternativa s'ha de votar, que és lo que esteim negociant per dur a terme aquesta possibilitat.

En cas de que sortisses elegit Secretari General de la FSB, creus que aquest càrrec és compatible amb so de batle?

I.H.- Si, personalment crec que és perfectament compatible i la prova és que hi ha altres personatges de la política mallorquina que duen ben bé dobles càrrecs: el cas de n'Emilio Alonso, que ara mateix està ocupant un càrrec a nivell de comissió executiva federal i el de diputat; i dins la UCD està Albertí que ocupa nada més que tres càrrecs: senador, president del Consell i president de la mateixa UCD.

Què pots oferir com a secretari General del PSOE a les Illes?

I.H.- Bueno, de fet, de lo que se tracta és de donar una alternativa de la problemàtica dels petits municipis que fins ara se pot dir que han brillat per la seva ausència, ja que sempre s'han plantejat els problemes des d'una òptica de gran ciutat, olvidant-se que els petits municipis tenen quasi sempre uns problemes molt diferents i a vegades entremesciats en unes motivacions personals, aparte de que hem de tenir en compte que els polítics dels pobles estan visquent d'una manera contínua entre els ciutadans, cosa que a Ciutat els polítics estan separats i són uns personatges que el poble, la gran massa, sols les coneix a nivell de premsa, ràdio o televisió, cosa que en el poble hem de tenir en compte que la convivència és molt més contínua, hi ha moltes més "rossades". En fin, que sa problemàtica també serà tenir en compte aquests aspectes que fins ara no s'hi han tengut perquè l'òptica sempre ha estat vista des de la gran ciutat.

I si sortisses elegit, duries sa mateixa línia d'actuació que duus a s'Ajuntament de Sant Llorenç?

I.H.- És clar que això no podria fer-se, perquè els interessos són completament diferents. Hi ha que tenir en compte que mentres a la problemàtica municipal es tracta d'unir voluntats de treball, perquè encara que el municipi sigui sempre de diverses ideologies i moltíssimes de vegades ni siquiera molt definides, en el meu partit es tracta d'unir tendències que estan sempre a dins l'ideologia socialista, i aquí està sa feina d'unir aquestes diferents tendències que avui hi són, i per tant, com a demòcrates pensam acceptar. I se tracta d'unir aquestes tendències per fer feina dins el partit.

Ja que xerres de tendències dins els partit, dins quina t'inclouries a tu?

I.H.- Jo no crec molt en les definicions rotundes, perquè ai xò moltes vegades inclou immovilisme, per tant, i en política, moltes vegades se paga a un preu molt car. Lo que vull dir es que se pot esser perfectament marxista, jo m'hi defineisc, però sempre evolucionant, sempre ampliant el coneixement d'aquesta doctrina, que és bastant ample, té uns horitzons molt amples i això sempre s'ha de tenir en compte. O si gui, que jo me consider marxista, no dogmàtic, sinó sempre obert, aprofitant tota l'amplitud de la doctrina marxista.

Creus que estàs capacitat per esser Secretari de la FSB?

I.H.- Encara que cregui que és una fal·làcia si estic o no capacitat per ocupar el càrrec, crec de que sí. Hi ha un refran castellà que diu: "Allà on menos s'espera surt la llebre"; això vol dir que el qui menos te penses pot esser la persona ideal per ocupar un càrrec, perquè s'ha de tenir en compte que ningú fins ara és imprescindible i per tant és necessari que surtin unes persones menos gastades, amb ganes de fer feina i d'aportar ines idèes noves, i per tant perfectament crec que aquesta persona puc esser jo.

Entrevista a cura d'Antoni Sansó

de berbes

Es bocí que es consistori passat va firar per devers 400.000 pessetes en es Pou de Sa Blanquera per posar un local a Sa Creu Roja, resulta que Obres públiques el mos ha acurçat d'un cap, i es trats, ha quedat tan menut que tan sols s'hi podrà posar un lletrero d'aquells que diven: "Siau benvinguts".

-oOo-

A la fi s'ha agafat un acord per unanimitat! Esquerrans, independents i de dretes trobaren bé cobrar un sou cada mes. Això sí, va quedar clar que si qualcú el volia destinar a fins que no fossen es seus ho podia fer. Rumors de carrer diuen que sa majoria el destinarà a Flor de Card.

-oOo-

A força de moltes consultes populars sa Comissió de Festes se va enginyar per fer lo que sa majoria d'es poble volia.

-oOo-

A sa revista passada, Flor de Card va donar una malmenada de cent mil dimonis al "Señor Presidente" d'es Card. Mos han xiulat ses orelles i mos han dit que, per seguir es costum, se vol donar de baixa com a suscriptor de sa revista.

Pelleta

ahir

1329.- Miquel Bergony ven per 20 lliures, a Guillem Llaurador, la part i drets que té a l'alqueria Benimesug, parròquia de Bellver. ARM RP 3772 F.5

1369, 28 setembre.- Joan Cifre i muller Angelina venen a Pasqual Cirera per preu de 64 lliures, la part que tenen a l'alqueria Lluamar, part que fou de Martí Blanquer. Confronta amb l'alqueria de la Real i tenència de Guillem Llull. ARM. Prot. 432 f. 60

Ramón Rosselló

ses matances

francesc clapés

Es diumenge es capvespre ve sa padrina a ca-nostre a convidar mos i mos diu que dijous vol fer ses matances. Arriba:

-Mans, padrina!

-Déu vos faci santés!

-Quin senyal?

-Venc a dir-vos que tots quedau convidats a matances. Dijous qui ve, si Déu ho vol, les farem. Ja he escrit a Ciutat perquè venguin es ciutadans.

Es dilluns sa padrina ja va començar a treure es "trastos" de dins es rebost: alfàbies, plats de pedra, greixoneres, paelles, per-fer-net, emblanquinar, ... per tenir-ho tot ben net i arreglat. Ja havia comprat es pebrebord dolç i coent, es raves, pebres verds i vermells per a fer es frit. Ja tenia preparades totes ses coses. Es padrí havia anat per Sa Cova a cercar ses "guitoves" per a socarrar es porc.

Es dimecres dematí ja teniem ses eines: sa post de matances, sa caldera, fogons, calderó, sa soll ben neta i escurada, palla neta i es porc sensa menjar. ¡Fer-li fer an el pobre es gran dejuni perquè tengués es ventre i budells buits perquè fossin més bons de fer nets!

Es capvespre, devers les quatre i mitja partíem cap a s'Estació d'es tren per anar a rebre es ciutadans. Féiem via perquè ja havien tocat sa campana i ja no arribaríem d'hora. Es tren, abans d'arribar an es tunel, començava a xiular i a demanar s'entrada. L'esperava es mosso d'es tren amb sa bandera verda i es "Jefe" de s'Estació que també en tenia una altra amb sa mà de bandereta verda. Es tren s'aturava poc a poc i començàvem a veure sa família que venia. Una vegada a baix d'es tren venia es moment més agradable de sa visita: besar ses mans an es padrins, i an es germans besades i aferrades p'es coll. Feia quatre mesos que no mos havíem vists. Toquen sa campana i es tren parteix cap a Artà i sa família va baixant per s'escalonada de s'Estació cap an es poble. P'es camí tot són preguntes i respostes: si estan tots bons, si hi ha res de nou per Ciutat, si venien per estar un parell de dies... Arribam a ca sa padrina:

-Mumare, que ja ho teniu preparat tot?

-Si, fies meves. Ara lo que "poreu" fer és da' berenar an ets al.lots i llavors soparem tots junts.

Arriba es vespre. Es nostros pares ja havien vengut de sa feina d'es camp. Mumare (al Cel sien tots) ja les estava esperant. Ja tenia una olla ben gran d'aigua calenta per rentar i canviar sa roba vella amb sa roba diumengera per anar a sopar a ca sa padrina.

Damunt les vuit des vespre -abans ja havíem passat el rosari o corona tots plegats- començàvem a sopar i es temps que sopàvem contàvem coses familiars. Passàrem sa vetlada molt alegre tota sa família reunida fins que es va fer tard.

-Bona nit tots. Déu vos deixi passar bona nit!

-L'hi passarem, si Déu ho vol.

(Es mes qui vé, si Déu ho vol, continuarem.)

Crònica informal

A les vuit i mitja en punt -com llamp deuen començar tan prest!- es va obrir la sessió ordinària del ple de novembre. Les grades, quasi plenes d'un públic majoritàriament carrioner, dona ven la mateixa impressió que dona el Cardessar quan juga fora camp. L'ordre del dia, emperò, feia suposar que els llorencins no tendrien cap dificultat en dur-se'n els dos punts a casa. Però, com diu el batle: "Donde menos se espera salta la liebre", i els carrioners ens enflocaren un cinc a zero que em va fer recordar els millors temps del Barcelona. Vaig arribar a pensar que havien comprat l'àrbitre. Amb veu viva i ben entonada el secretari va llegir la fulla que parlava de la presa de possessió del nou membre dels Independents de Sant Llorenç. Aquesta fulla, malgrat les insistents pressions de tot el Consistori per donar-li pressa, s'havia torbat devers quatre o cinc mesos a arribar. Res, coses de la democràcia. En acabar, va demanar a la regidora suplent que comparegués, i, com que pareix ésser que no hi era, no comparegué. Quedaren que ho deixarien anar un mes més. Tot seguit, els carrioners foteren una avançada i demanaren per tornar a parlar de lo l'habilitacioneta per a fer reunions futboleres. El regidor Perales, conscient de la importància estratègica de la cambra -està just ran de l'escala- trobà que no era prudent deixar-los-la, ja que no fos cosa que passàs com amb el Club Card i els haguessen de treure també defora. Millor era, conculí, dir que no des del principi. Els carrioners, punyeteros, trobaren que ja ho havien debatut prou a l'altre ple i demanaren votacions. El regidor Perales s'hi avení, però amb la condició que fossen secretes. Personalment trob que va ésser una condició molt encertada, ja que si havíem comprat una urna, no era cosa de que se florís i en haver de tornar fer batle n'haguéssim de comprar una altra. Així, si cada mig any la treim, no hi ha perill que es faci malbé. Res, tregueren l'urna, el secretari va fer paperetes, el municipal les repartí, votaren, mesclaren, comptaren i quedà així: cinc a favor de deixar la cambra, quatre en contra i un en blanc. Per molt que em buit el cap, no som capaç d'endevinar quins foren els vots de cadascú. Ho deixarem a les suposicions del lector. Els tres punts següents feien referència al cementiri de Son Carrió. O s'aprovaren o quedaren en fer gestions o pressuposts. No me'n record. L'altre punt -ja ho val!- també féia referència a la ditxosa cambra del local de l'Ajuntament a Son Carrió. Resulta que els de l'Associació de Veïns també s'hi volien reunir. Clar, tan petita -només fa cinc o sis metres quadrats- a l'hivern és molt més bon d'encalentic. El regidor Pont trobà que sí havien dit que sí a uns estaria lleig el negar-la als altres, i quan el batle anava, com sempre, a comunicar-ho al secretari, el regidor Perales digué que un moment, que n'havíem de parlar, que si no llavors en vendria un altre, i llavors un altre i que no en sortirien. Aquesta vegada, no ho entenc, no demanà votacions però proposà que sols se'ls deixàs per un any. Quedaren així. -Vatua el món, aquest, no pareix d'es vostros-, vaig sentir a un llorencí que comentava amb un carrioner (fluixet, clar, perquè allà no poden xerrar, ho va dir el batle). -No, idè, va respondre aqueix, a sa campanya ho pareixia-. -És que, afegí un tercer, una cosa és es programa i s'altra sa festa-. També parlaren de fer cosa pels Reis i per Sant Antoni. Uns deien que s'Ajuntament no s'hi havia aficat mai, altres que convenia conservar les festes, altres ... Bé, lo que fan. Quedaren, no ho endevinau?, que la Comissió de Festes faria un informe i que ja en tornarien parlar. El secretari llegí un interessantíssim informe sobre l'ampliació de Sa Coma, que que

dà aprovat inicialment. És a dir, si ningú de la vila no hi té res que dir. En acabar, el batle pità la fi del partit amb les paraules de rigor: "Se levanta la sesión". Quan ens anàvem n'hi havia un del públic que trobava que havien fet colló, amb tanta d'orenga per una cambra tan petita. -Ei hi han perdut prop de mitja hora-, deia. Un altre trobava que no s'hi havien d'aficar els llorencins, tammateix, què els era?. El tercer endevinà el motiu: -No veus que si no allargassen un poc i li donassen un poc de color a l'instant no hi aniria ningú!-. Conseguiran els carrioners una altra victòria com aquesta? Compareixerà el mes qui vé la regidora dels Independents?. No us perdeu el pròxim capítol d'aquest interessantíssim folletí, vull dir bolletí. J. Cortès.

FLOR DE CARD Bolletí-revista del Card, centre cultural de Sant Llorenç des Cardassar, carrer Mn. Galmés, 67. Novembre de 1979. Número 40. Dipòsit legal 765-73. Edita el Card. Director: Bartomeu Domenge i Amer.

TAULA

Portada

2	Quatre mots	Joan Caldentey
5	Espipellades	Guillem Pont
6	El dret a jugar	Josep Cortès
7	Carta a un infant que ha de néixer	Pere Orpí
8	Manifest infantil	Antònia Servera
9	La diada	Grups d'esplai
		Catalina Mesquida
10	Sa fira d'Alaró	Ramon Lladó
		Margalida Galmés
11	Un poc de crítica	Antònia Girart
12	La tardor	Antoni Sansó
13	Principis de la Taule d'Entitats	Quatre alumnes
14	Parlem de poesia	
15	Entrevista a Ignaci Humbert	Joan Rosselló
16	De herbes	Antoni Sansó
16	Ahir	Pelleta
17	Ses matances	Ramon Rosselló
18	Crònica informal	Francesc Clapés
		Josep Cortès

COL.LABORADORS

A la confecció: Elisabet Nicolau
A la tresoreria i difusió: Guillem Quina

NOTA Els articles apafescuts en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus propis autors.

Francisco Umbert Perelló

CA'N XESC

Reparaciones Eléctricas del Automóvil

c/. Clavel, 20 — TV
SAN LORENZO (MALI)

BOSCH I MASSANET

sastres

pça. mercedaris, 1-1r-2ª
tel 21 52 65

ciutat

sucursal al
carrer de la creu, 9

sant llorenç des cardassar